

21. PÜHAPÄEV PÄRAST NELIPÜHA. Jeesuse saadikud. 3. lugemisaasta

Lugemine püha Johannese evangeeliumist 13. peatükist

Johannese 13:16–20 *Kes võtab vastu selle, kelle mina saadan, see võtab vastu minu*

OLEN OMA TEENRI ISAND

Turul kihab tavapärase kauplemine. Müüjad hõikavad oma kaupa reklaamides, ostjad kõnnivad ühe leti juurest teise juurde, otsides endale sobivat kaupa. Hoolega käib hindades üle läbirääkimine, kauplemine, tingimine, tehingutes kokkuleppimine.

Ostjad on enamasti lihtsad inimesed. Osad, kes ostavad enda tarbeks ja teised, kes on tulnud turule tegema sisseoste oma isanda heaks. Nemad on teenrid ja käivad turul isanda ülesandel. Isandalt on saadud päevaraha ja selle eest on vaja osta isandale vajalikku kaupa.

Turult saab osta kõike: puuvilju, leiba, veini, õli, kangaid, kala, vilja, juustu, savist nõusid, isegi tööriistu saab, kui hästi otsida.

Ühtäkki aga jäävad inimesed turul vaikseks. Omavaheline arutelu vakatab. Inimeste pilgud on pööratud turuvärvast sisse astuvale mehele. See on mees on eriline, ta näeb välja nagu kuningas. „Kas tõesti on kuningas tulnud turule?“ „Kes on see tähtis mees?“ Inimesed sosistavad omavahel ja keegi ei tea, kes on see uhkelt riides – siidis ja brokaadis, sametsussides – mees.

Uhke mees astub esimese leti juurde ja ütleb: „Palun mõõda mulle parimat oliiviõli, mis sul on.“

„Ole lahke, see on väga kallis!“ vastab müüja.

„Ei, kõrget hinda ma maksta ei saa, minu isand ei andnud mulle kuigi palju raha kaasa. Aga ta tahab parimat kaupa.“

„Oota, kas sa ise ei olegi siis isanda? Kas sina oled siis ainult teener või? Aga välja näed sa nagu kuningas!“

Seda jutuaJamist kuuldes koonduvad inimesed õlimüüja leti ümber.

„Ei noh, eks ma olen ikka isand ka,“ puterdab uhkeis riides mees, lööb silmad maha ja punastab.

Inimesed nihkuvad pisut lähemale. „Miks sa ei käitu teenrile kohaselt?“ – „Miks sa tuled turule praalima?“ – „Miks sa nõuad isanda nimel hüvesid, kui sul selleks õigust pole ja kui sa ei oska oma isanda huvide eest seista?“ – „Miks ei ole sa oma isanda nimel alandlik?“

Rahvas on tõsiselt ärritunud mehe käitumisest. See on ennekuulmatu, et keegi teener tuleb ja hakkab isanda moodi käituma. Isandale tuleb olla kuulekas, isandat tuleb esindada väärikalt, mitte edvistades ja ennast imetledes.

„Kes on su isand, et ta lubab sul sedasi käituda?“ selle küsimuse esitab õlimüüja väga teraval moel.

„Mina olen!“ üks tavalises riides mees astub rahvahulga seast välja. „Mina olen. Ma tahtsin teda, milline on see minu uus teener, kuidas ta käitub ja kuidas ta mind esindab. See tänane turul käik oli tema jaoks proovikivi. Näen, et olen palganud endale uhke ja edeva teenri, kes ei hooli midagi minust, ega kommetest, vaid püüab ennast ehtida!“

Sügav ohe käib rahva seast läbi. Sellist lugu pole varem kuulnud, et teener püüab ennast isandast üle upitada. Huviga oodatakse, mida isand nüüd teenriga ette võtab, kuidas teda karistab.

Isand jätkab: „Ma näen, et te ootate karistust sellele mehele siin.“ Inimesed noogutavad.

„Aga mis karistuse sa, teener, ise endale määraksid?“

Alp teener on kimbatuses, kas tõesti peab ta ise ennast karistama. Ta lööb silmad maha ja mõtleb selle üle järele, kuidas ta käitunud on. Ja tal on häbi, väga häbi. Ei ole teener suurem kui tema isand. Aga praegu seisab isand siin turuplatsil lihtsais rõivas, võrdne kõigi teistega siin turul viibijatega. Ainult tema seisab siin, rahva kestel, nagu narr!

„Mina laseksin sellisel teenril minna, ajaksin ta ära – väga kaugele. Ma kahetsen oma käitumist väga, südamest.“

„Ma näen seda,“ ütleb isand, astub teenri juurde ja võtab tal õlgade ümbert kinni. „Ma ei aja sind ära. Ma usun, et sa oled oma õppetunni saanud. Nüüd sa tead, kuidas käituda, et mitte oma isandale häbi teha. Sinu ülesanne on teenida oma isandat, mitte edvistada. Ma arvan, et sa mõtled oma tegude ja sõnade üle hoolikalt järele ja püüad enam mitte kunagi oma isandat naeruvääristada. Ma maksan selle oliiviõli eest nõutud hinna. See on tõepoolest hea ost, see on selle turu parim oliiviõli müüa. Edaspidi püüa sina aga kaubelda õlimüüjaga, ma olen kindel, et ta on nõus sulle seda õli ka väiksema hinna eest müüma.“ Isand maksab õlimüüjale heldelt.

Inimesed rõõmustavad, ise ei teagi miks. Kas selle üle, et õlimüüja sai hea hinna oma õli eest, või selle üle, et edevus sai ninanipsu, või selle üle, et isand on enneolematult armuline, halastav, mõistev, andeksandev. Tegelikult on ka teenri üle ju hea meel, et talle antakse võimalus oma eksimus heastada, ja isandat teenida edaspidi väärikalt.

Küllike Valk, 2015.